

KRÓTKOFALOWIEC

POLSKI

ISSN 1230-9990

nr 2/2014 (589)

Polski Związek Krótkofalowców jest wiodącą organizacją, skupiającą osoby zainteresowane różnymi formami łączności radiowej i wykorzystaniem ich dla rozwoju własnego i dobra społecznego. PZK dba o rozwój służby radioamatorskiej i radioamatorskiej satelitarnej w Polsce. PZK jest reprezentantem osób zainteresowanych technikami radiowymi wobec instytucji państwowych i organizacji społecznych, krajowych i zagranicznych.

„Krótkofalowiec Polski” – organ prasowy ZG PZK od 1928 roku
Wydawca: ZG PZK
Druk: Wydawnictwo AVT Warszawa Polski Związek Krótkofalowców

Redakcja:

Remigiusz Neumann SQ7AN, remekneumann@gmail.com
Janusz Paterak SQ3PJQ, sq3pj@pzk.org.pl,

Sekretariat ZG PZK:

ul. Modrzewiowa 25, 85-635 Bydgoszcz
adres do korespondencji: skr. poczt. 54,
85-613 Bydgoszcz 13
e-mail: hq@pzk.org.pl, www.pzk.org.pl
konto bankowe: 33 1440 1215 0000 0000 0195 0797

Centralne Biuro QSL – adres jw.

Prezydium ZG PZK:

- Jerzy Jakubowski SP7CBG – Prezes PZK, sp7cbg@pzk.org.pl
- Piotr Skrzypczak SP2JMR – wiceprezes PZK, sp2jmr@pzk.org.pl
- Jan Dąbrowski SP2JLR – wiceprezes PZK, sp2jlr@pzk.org.pl
- Tadeusz Pamięta SP9HQJ – sekretarz PZK, funkcja – sekretarz generalny, sp9hqj@poczta.fm
- Bogdan Machowiak SP3IQ – skarbnik PZK, zastępca Prezesa ds. finansowych, sp3iq@pzk.org.pl
- Zbigniew Madrzyński SP2JNK – członek Prezydium, zastępca Prezesa ds. sportowych, sp2jnk@interia.pl
- Jerzy Gomoliszewski SP3SLO – członek Prezydium, zastępca Prezesa ds. młodzieży i szkolenia, sp3slo@wp.pl

Główna Komisja Rewizyjna:

- Henryk Jegła SP9FHZ – przewodniczący GKR, sp9fhz@gmail.com
- Marcin Skóra SQ2BW – wiceprzewodniczący GKR, bxi@interia.pl
- Mirosław Raźny SP4MPG – sekretarz GKR, sp4mpg@wp.pl
- Przemysław Kurpisz SP3SLO – członek GKR, sp3slo@konin.lm.pl
- Zdzisław Sieradzki SP1II – członek GKR, sp1ii@wp.pl

Inne funkcje przy ZG PZK:

- Konsultant-koordynator przemienników analogowych i cyfrowych PZK: Andrzej Hyjek SP3IYM, handrzej@gmail.com
- Konsultant-koordynator węzłów APRS PZK: Tomasz Pyda SP8NCG, sp8ncg@wp.pl

Award Manager PZK:

Joanna Karwowska SQ2LIC, sq2lic@interia.pl

ARDF Manager:

Krzysztof Jaroszewicz SQ2ICY, krzysztof.jaroszewicz@gazeta.pl

IARU-MS Manager:

Władysław Grabowiecki SP3SUZ, sp3suz@neostrada.pl

Contest Manager:

Kazimierz Drzewiecki SP2FAX, sp2fax@wp.pl

Manager-Koordinator ds. łączności Kryzysowej PZK

(EmCom Manager):

Rafał Wolanowski SQ6IYR, sq6iyr@o2.pl
z-ca Hubert Anysz SP5RE,

VHF Manager:

Piotr Szolkowski SP5QAT, pkukf@pzk.org.pl

QTH Manager:

Grzegorz Krakowiak SP1THJ, sp1thj@mierzyn.eu

Packet Radio Manager:

Marek Kulinski SP3AMO, sp3amo@pzk.org.pl

Manager OH PZK:

Andrzej Wawrzynkiewicz SP3TYC, sp3tyc@pzk.org.pl

KF Manager PZK:

Marek Kulinski SP3AMO, sp3amo@pzk.org

Oficer Łącznikowy IARU-PZK:

Paweł Zakrzewski SP7TEV, sp7tev@wp.pl

Administrator portalu i systemów informatycznych PZK:

Zygmunt Szumski SP5ELA, e-mail: admin@pzk.org.pl

ARISS Kontakt Koordynator:

dr Armand Budzianowski, SP3QFE kontakt@sp3qfe.net

Redakcja Radiowego Biuletynu Informacyjnego PZK:

Jerzy Tadeusz Kucharski SP5BLD, ul. Sułkowskiego 21, 05-825 Grodzisk Mazowiecki, Skype: sp5bld

Od listopada 2007 zmiany częstotliwości nadawania: niedziela godz. 10.30 na QRG 3700 kHz lub 7090 kHz ± QRM. Program TV o krótkofalowcach „Krótkofalowiec Bis”, www.videopress.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i redagowania nadesłanych tekstów. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść ogłoszeń i reklam. Zastrzega sobie prawo do niepublikowania reklam, które mogą być kontrowersyjne lub naruszać prawa osób trzecich, w tym czytelników.

Od Redakcji

Takiej wiosny podczas zimy to ja jeszcze nie pamiętam – co prawda młody jeszcze jestem, ale nie pamiętam. Mam nadzieję, że te anomalie pogodowe nikomu z nas nie pokrzyżują planów. Mrozy, które w tym czasie zwykły być u nas, przeniosły się za wielką wodę, a ich aura zagościła u nas. I nikt nie wie dlaczego.

Po zesłomiesięcznej lekturze serwujemy wam kolejną porcję ciekawych sprawozdań z naszego małego światka. Szczególnie polecam tekst z okazji 85-lecia „Krótkofalowca Polskiego”. Od pierwszego do tego numeru sporo się wydarzyło i jeszcze więcej napisało. Zachęcam też do pozostałych tekstów, ponieważ każdy z nich jest wart Twojej – Czytelniku – uwagi.

Vy 73! Remi SQ7AN

Złote Odznaki Honorowe PZK

Prezydium podjęło uchwały o ogłoszeniu zamiaru odznaczenia Złotą Odznaką Honorową PZK kol:

- Ryszarda Mach SP3BOL
- Stanisława Podkowy SP6BGF
- Macieja Kędzierskiego SP9DQY

Zarząd Główny PZK podejmie uchwały o nadaniu ZOH PZK w. wym. Kolegom na najbliższym posiedzeniu ZG PZK w dniu 10 lub 17 maja 2014r.

85 lat „Krótkofalowca Polskiego”

W styczniu 2014 roku minęło 85 lat od ukazania się pierwszego numeru „Krótkofalowca Polskiego”. Jak widać, nasz związkowy organ jest o jeden rok starszy niż PZK. O czym pisano w naszym periodyku w tamtych latach? To postaram się ukazać w skrócie poniżej.

Numer 1 „Krótkofalowca Polskiego” rozpoczyna się od artykułu wstępnego uzasadniającego potrzebę powołania KP w miejsce wydawanego do niedawna „Radioamatora”. Jak wielka była to potrzeba odzwierciedla chociażby fakt, że nr 2/1929 ukazał się w liczbie 600 egzemplarzy, a ogłoszenia reklamowe do KP zaczęły napływać z całego kraju bez potrzeby ich wyszukiwania.

Pierwszy artykuł pióra Wacława Frydmana traktuje o możliwości wykorzystania poszczególnych zakresów fal radiowych, uzasadniając korzystanie z fal aż do dłu-

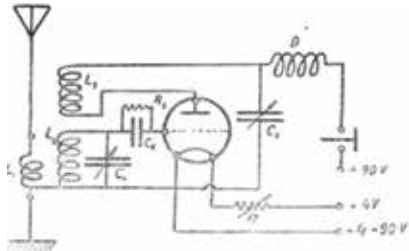
gości ok. 15 m. Kolejne artykuły omawiają: przykłady pracy krótkofalarskiej opisane przez Włodzimierza Kisielnickiego oraz projekt wykorzystania odbiornika radiowego, jako nadajnika wg TPFO, którego przykładowy schemat zamieszczam jako ilustrację niniejszego artykułu. Przed częścią klubową nr 1/1929 „Krótkofalowca Polskiego” opisane były efekty konferencji waszyngtońskiej z 1928 roku, w wyniku której ustalony został bandplan dla krótkofalowców oraz prefiksy dla poszczególnych krajów. W owym czasie system znakowania był zasadniczo różny od dzisiejszego.

Jedną z ilustracji do niniejszego materiału jest właśnie wspomniany bandplan. Poza tym pokażna część czasopisma zawiera komunikaty klubowe LKK, w tym zapowiedź możliwej integracji, w efekcie której miałyby powstać „Ogólnopolski Klub Krótkofalowców”, zrzeszający wszystkie dotychczas działające w Polsce kluby. Z późniejszej nieco historii wiemy, że tym ogólnopolskim klubem stał się powołany 24 lutego 1930 roku Polski Związek Krótkofalowców.

Końcowa część pierwszego numeru naszego pisma to uzupełniane opisami technicznymi sprawozdania z pracy poszczególnych stacji za listopad 1928. Były to stacje TPGK, TPZO, TPMC, TPCX, TPBB, TPCX. Pracujących wówczas regularnie stacji było niewiele, a za DX na fonii uważano np. Austrię, na CW DX-em była Wielka Brytania. Moce nadajników w owym okresie nie przekraczały 4 W.

Dla uzupełnienia tych historycznych informacji dodam, że „Krótkofalowiec Polski” był wydawany we Lwowie, komitet redak-

cyjny liczył 2 osoby. Redaktorem technicznym był Stanisław Kozłowski, a redaktorem odpowiedzialnym inż. Włodzimierz Kisielnicki. Koszt rocznej prenumeraty wynosił 5 zł, zagranicznej 1 USD.

Projekt odbiornika reakcyjnego, którego budowę oraz opis adaptacji na nadajnik opisuje TPFO (1929r.)

Fale	Kilocykly	Zastosowanie
150 – 175 m.	1715 – 2000	W obrębie kontynentów
75 – 85,7	3500 – 4000	" "
41,1 – 42,9	7000 – 7300	Między-kontynentalne nocą
20,83 – 21,43	14000 – 14400	" dniem
10,00 – 13,71	28000 – 30000	Eksperymentalne
5,00 – 5,36	56000 – 60000	" "

Bandplan dla krótkofalowców obowiązujący od 1.01.1929r.

„Krótkofalowiec Polski” był wydawany do września 1939 r. Co się w nim zmieniło przez dziesięć lat jego wydawania?

Przede wszystkim wzrosła objętość z 16 do 52 stron. Komitet redakcyjny KP powiększył się do 5 osób, cały czas pracujących na warunkach honorowych. Liczba ogłoszeń reklamowych z 2 w KP 1/1929 wzrosła do 18 w numerze 1/1939.

Bardzo obszerny artykuł wstępny KP1/1939 relacjonuje czytelnikom dość szczegółowo 10 lat historii KP. Przedstawia członków zespołu redakcyjnego oraz trudności i sukcesy tego pisma. Czytając ten materiał, można zauważyć, że w naszym ruchu krótkofalarskim i okołokrótkofalarskim niewiele się zmieniło. Oczywiście poza aspektami technicznymi oraz ludźmi, których już wśród nas nie ma. We wstępniku można przeczytać o próbach przejęcia wydawanego cały czas przez LKK „Krótkofalowca Polskiego” podejmowanych przez ZG PZK. Na szczególną uwagę zasługuje zamieszczona szczegółowa lista współpracowników redakcji KP.

Na przestrzeni 10 lat było ich 69 z kraju oraz 12 zagranicznych. Przy czym rekordzista Jan Ziembicki SP1AR opracował aż 142 artykuły. Dodam, że w 1939 roku istniały także i inne pisma o tematyce radiotechnicznej i radiowej były to „Antena”, „Radio-technik”, „Radio Amator”, „Radio-Amator Polski”, „Nowy Radio Amator”. Dwa z nich reklamowały się w KP 1/1939. Poza tym zawartość numeru jubileuszowego z 1939 roku to w większości artykuły techniczne, informacje o pracy stacji, o stacjach pracujących za granicą, czyli informacje DX-owe oraz obszerne komunikaty i sprawozdania z działalności klubów: bydgoskiego, lwowskiego, morskiego, śląskiego, wileńskiego.

Jest tam także przegląd czasopism krótkofalarskich zagranicznych, listy i porady czytelników oraz dział nowości, czyli przegląd wszystkiego dotyczącego radia, radiofonii oraz postępu technicznego, co można było znaleźć w ówczesnej prasie. „Krótkofalowiec” był wydawany jeszcze tylko przez 8 miesięcy.

Mińnię ponad 18 lat bez „Krótkofalowca Polskiego”. Dopiero po restytucji tzn. wydzieleniu Polskiego Związku Krótkofalowców z Ligi Przyjaciół Żołnierza ukazał się nr 1 „Krótkofalowca Polskiego” z podtytułem „Biuletyn Polskiego Związku Krótkofalowców”. Zarówno restytucja PZK jak i powrót do działalności wydawniczej to głównie zasługa Anatola Jeglińskiego SP5CM (S.K.), pierwszego po okresie niebytu prezesa PZK.

Faktycznie PZK istniał tuż po II wojnie światowej, ale nie było wówczas warunków na rozwinięcie działalności organizacyjnej, w tym wydawniczej.

Zawartość i objętość wydanego 19 kwietnia 1958 roku pierwszego numeru KP jest zbliżona do nr 1/1929. Z tą różnicą, że mniej jest spraw technicznych i nie ma w nim ani jednej reklamy. Numer zawiera sporo informacji organizacyjnych związanych z restytucją PZK, powstawaniem oddziałów terenowych i biur QSL, dużo informacji propagacyjnych i sportowych. Czytając ten archiwalny już materiał, da się zauważyć, że zarówno wśród członków ZG PZK jak i kolegium redakcyjnego pojawiają się znani i na szczęście będący wśród nas Kolegów: Krzysztofa SP5HS, Wojciecha SP5FM, Wiesława SP2DX.

Drodzy Czytelnicy. Stałem się w krótkich słowach streścić zawartość pierwszych numerów z istotnych okresów wydawania „Krótkofalowca Polskiego”. Celem moim było także oddanie atmosfery tamtych lat i przypomnienie ludzi, którzy wtedy tworzyli nasze pismo.

Od 1958 roku KP przechodził różne okresy. Był on bardzo długo wydawany, jako część wspólna miesięcznika „Radioamator i Krótkofalowiec Polski”, później przez krótki czas w latach 90. samodzielnie. Natomiast od 2001 roku do 2005 jako wkładka do MK QTC, a od 2005 do chwili obecnej stanowi wkładkę miesięcznika „Świat Radio”, a jego tematyką są głównie sprawy organizacyjne PZK, relacje ze spotkań, informacje o przebiegu polskich wypraw DX-owych oraz artykuły rocznicowe.

Cała reszta potrzebnych krótkofalowcom informacji jest publikowana w „Świecie Radio”, miesięczniku wydawanym na światowym poziomie, którego treść oraz forma nie odbiegają od innych wydawnictw tego typu na świecie. Kończąc zachęcam zarówno do lektury archiwalii jak i do prenumeraty i lektury „Świata Radio” wraz z „Krótkofalowcem Polskim”

Obecnie numer KP 1/1929, KP1/1939, KP1/1958 jak i wiele innych są dostępne w formie PDF na portalu PZK lub reprintsu w Sekretariacie ZG PZK

Piotr SP2JMR

80 lat SP-DX Contest

Ubiegły rok upłynął pod znakiem 80-lecia Międzynarodowych Zawodów Krótkofalarskich organizowanych przez Polski Związek Krótkofalowców. Pierwsze zawody przeprowadzone zostały w dniach 17–30 grudnia 1933 r. Wówczas PZK powierzył zorganizowanie zawodów Lwowskiemu Klubowi Krótkofalowców. Członkowie LKK dołożyli wszelkich starań, aby spopularyzować zawody. Wysłano ponad 6000 wiadomości indywidualnych. Powiadomione zostały organizacje krótkofalarskie i redakcje czasopism krótkofalarskich na całym świecie. Sprawilo to, że do zawodów stanęło blisko 1000 krótkofalowców z ponad 40 państw, 6 kontynentów. Ostatecznie sklasyfikowanych zostało 344 stacje z 36 państw 6 kontynentów. Najlicniejszy udział w zawodach był ze strony krótkofalowców angielskich – 91, niemieckich – 71 i francuskich – 38. Polskę łącznie reprezentowało 36 stacji z 6 klubów. Nieoczekiwanie pierwsze miejsce w klasyfikacji ogólnoświatowej zajął Egipcjanin SU1EC, drugie miejsce Irlandczyk EI5F, a trzecie również Egipcjanin SU1CH. Natomiast wśród stacji polskich pierwsze miejsce zajął SP1AR ze Lwowa, drugie SP1DN z Trzebinia, a trzecie SP1ED również ze Lwowa. Przed wojną zawody przeprowadzono 6-krotnie. Ostatnie zawody odbyły się w 1939 r. w dniach od 16 do 30 kwietnia. Niestety, z przyczyn oczywistych zawody nie zostały rozliczone. Natomiast po wojnie zawody już pod nazwą SPDXXContest zostały wznowione w 1963 r. Poprzedzone zostały zawodami pod nazwą „Milenium SP Contest 1962”, w których wzięli udział krótkofalowcy z 51 państw. Związane to było z obchodami 1000-lecia Państwa Polskiego.

Dla uzupełnienia i usystematyzowania podam, że przedwojenne „SPDXContest” był organizowany w latach: 1933 w dniach 17–30 grudnia; 1934 w dniach 2–16 grudnia; 1935 w dniach 8–22 grudnia; 1936 – nie odbył się; 1937 w dniach 16–30 maja; 1938 w dniach 1–15 maja; 1939 w dniach 16–30 kwietnia. Zmiana terminu rozgrywanych zawodów powodowana była m. innymi znalezieniem odpowiedniej pory roku dogodnej do propagacji międzykontynentalnej.

Kończąc tę historyczną informację dodam, że były to jedne z pierwszych zawodów o charakterze ogólnoświatowym. Taki status uzyskały one dzięki znakomitej organizacji oraz wzorowej promocji. Obecnie tradycja ta jest w pełni kultywowana przez PZK oraz Stowarzyszenie SPDXX.

Zamieszczając tę historyczną informację w „Krótkofalowcu Polskim” mamy nadzieję, że przyczyni się ona do wzrostu aktywności wśród naszych krótkofalowców w czasie kolejnego, już niejubileuszowego SPDXContest.

Jerzy SP8TK & Piotr SP2JMR

Aktywność SNOYOTA wyróżniona

Radiostacja okolicznościowa SNOYOTA (YOTA jak Youngster on the Air) zakończyła aktywność. Było ją słycać przez cały grudzień 2013 r. na pasmach KF od 160 m do 10 m. Akcji okolicznościowych jest wiele, lecz ta godna jest szczególnego wyróżnienia. Po pierwsze praca SNOYOTA była skoordynowana z aktywnością kilkunastu podobnych znaków z sufiksem YOTA w innych krajach Europy. Ten specyficzny łańcuch stacji promował w akcji informacyjno-dyplomowej idee programu YOTA, o którym ostatnio słycać coraz więcej w poszczególnych stowarzyszeniach krótkofalarskich przynależnych do IARU. Po drugie stacja SNOYOTA była obsługiwana przez młodzież. A po trzecie SNOYOTA nawiązała aż 4900 QSO z ponad 120 krajami i ku naszemu zaskoczeniu, jak wynika z informacji QSL managera Bjorna ON9CFG, dysponującego wszystkimi logami w formacie ADIF, do Polski należy absolutny rekord aktywności wśród stacji tworzących grudniowy łańcuch YOTA. Gratulujemy młodym krótkofalowcom SP, gimnazjalistom i licealistom, którzy poświęcili (wolny od nauki) czas i tak solidnie pracowali w eterze. Operatorami SNOYOTA byli: Wojtek SQ6PWJ i Piotrek SQ6PPI, którzy wprowadzali w eter gromadkę uczniów w szkolnym klubie SP6PYP, Karol SP8HMZ, Magda SQ3TGZ, Michał SQ2KLZ, a to wszystko przy wsparciu, pomocy i udzielaniu dostępu do dobrze wyposażonych radiostacji przez „starych krótkofalowców”, którym drogę są losy naszego narybku. Gratulacje i TNX!

Jerzy SP3SLU

MAGDA SQ3TGZ NADAJE POD ZNAKIEM SNOYOTA

Udany kontakt ARISS

W dniu 3 grudnia 2013 uczniowie z Brzeźnicy uczestniczyli w telekonferencji z Międzynarodową Stacją Kosmiczną. Na pytania uczniów odpowiadał Michel S. Hopkins. O godzinie 8.22 nastąpiło połączenie przez telemost K6DUE, podczas którego uczniowie zadali przygotowane wcześniej 16 pytań. Łączność z ISS i stacją K6DUE przebiegała bez zakłóceń.

W „evencie” uczestniczyło ok. 250 osób, w tym uczniowie szkoły i zaproszeni goście. Wśród nich był dyrektor Rzeszowskiej Delegatury Urzędu Komunikacji Elektronicznej Marcin Krawczyk, sołtys wsi Brzeźnica i przedstawiciele firm wspierających szkołę. O naszej łączności informowały media, w szczególności Polskie Radio Rzeszów i lokalna prasa.

Po zakończonej łączności udało się nawiązać połączenie telefoniczne z polskim kosmonautą gen. Miroslawem Hermaszewskim, który podtrzymując nastroj, wspominał swój lot w przestrzeń kosmiczną. Odpowiadał też na pytania uczniów. Rozmowa trwała ok. 20 minut.

Całość transmitowana była w Internecie, oraz w systemie EchoLink na przemienniku SR8K, oraz lokalnie na przemienniku SR8DE.

Galeria zdjęć dostępna jest na stronie organizatora: www.brzeznica.edu.pl. Uczniowie ze Szkoły Podstawowej i Gimnazjum w Brzeźnicy interesują się nauką i fizyką. Uczestniczyli w wielu dodatkowych zajęciach i projektach edukacyjnych związanych z matematyką, fizyką, astronomią i amatorską łącznością radiową. Uczestniczyli w wyjazdach i wycieczkach edukacyjnych. Nauczyciele przygotowali lekcje dla osób zainteresowanych astronomią. Szkoły organizowały dodatkowe zajęcia dzięki dotacjom z Unii Europejskiej. Organizowały one także specjalne zajęcia związane z obserwacją nieba. Szkoła przygotowała szereg konkursów związanych z astronautyką. Lista działań organizowanych przez szkoły w ramach przygotowań do łączności z ISS to: zajęcia radioamatorskie, zajęcia z astronomii, połączone z obserwacją nieba i przelatującej stacji kosmicznej, konkursy plastyczne związane z kosmosem i stacją kosmiczną, konkursy dla starszych uczniów o życiu astronautów na stacji kosmicznej.

Szkoła współorganizowała II Ogólnopolską Konferencję ARISS w Polsce. Przygotowania do łączności z ISS rozpoczęła 2 lata temu od spotkania z pierwszym i jak dotąd jedynym polskim kosmonautą generałem Miroslawem Hermaszewskim.

Uczniowie i organizatorzy łączności z Brzeźnicy dziękują wszystkim zaangażowanym w organizację, a w szczególno-

ści władzom ARISS, Michelowi Hopkinsowi K6DUE i gen. Miroslawowi Hermaszewskiemu.

Hubert Hajduk SQ9AOL

ADRIANA PODCZAS ŁĄCZNOŚCI Z ISS ASEKURUJE HUBERT SQ9AOL

KAMIL PODCZAS ŁĄCZNOŚCI Z ISS. CAŁOŚĆ KOORDYNUJE HUBERT SQ9AOL

GABI ROZMAWIA Z KOSMONAUTĄ.

SEBA6 nad Syberią

Dwudziestego ósmego grudnia nastąpił start balonu stratosferycznego z Gliwic. Celem tej misji jest dotarcie do Oceanu Spokojnego. 29.12.2013, godzina 11.13 CET: Balon o 10.11 CET znajdował się nad wschodnią Syberią, na północny wschód od Mongolii.

W tym roku Tomasz Broł SP9UOB z Gliwic dokonał kilku niesamowitych misji stratosferycznych. Najnowszą z serii lotów balonów w stratosferze jest SEBA-6. Celem tej wyprawy jest dotarcie do Pacyfiku.

Start misji SEBA-6 nastąpił 28 grudnia około godziny 10.00 CET. Przez następne cztery godziny SEBA-6 wznosił się do wysokości około 37–38 km. Na tej wysokości balon rozpoczął swoją wędrówkę na wschód,

BALON SEBA 6. TO JUŻ ZZA CHWILE START

PRYGOTOWANIA PRZED STARTEM BALONU SEBA-6

PRYGOTOWANIA PRZED STARTEM BALONU SEBA-6

SEBA-6 WYRUSZA NA WSCHÓD

TABLICZKA INFORMACYJNA BALONU SEBA-6

często z prędkością przekraczającą 300 km/h, dzięki prądowi strumieniowemu.

Balon przeleciał nad Ukrainą oraz Rosją. Z czasem przychodziło coraz mniej pakietów danych, gdyż lot zaczął odbywać się poza zasięgiem wielu amatorskich stacji radiowych. Jednakże o 22:16 CET (28.12.2013) otrzymano pakiet danych od balonu. Wówczas balon znajdował się już nad Kazachstanem, na wysokości około 37,8 km i pędził z prędkością ponad 230 km/h.

Trasę lotu SEBA-6 można było śledzić w Internecie na stronie <http://spacenear.us/tracker/?filter=SP9UOB%3Bseba6>. Jest możliwe, że SEBA-6 dotarł do Pacyfiku, ale niestety nie możemy tego potwierdzić. Zimno i mała gęstość stacji mogących odebrać sygnał z kapsuł balonu sprawiły, że kontakt z balonem został przerwany.

SP9UOB

Nowości EmCom Tarnowskie porozumienie

W dniu 29 listopada Tarnowski OT PZK podpisał z Centrum Zarządzania Kryzysowego w Tarnowie „Porozumienie w sprawie współpracy przy podejmowaniu działań wspomagających przekazywanie informacji w sytuacjach klęsk żywiołowych i innych podobnych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu powszechnemu”. Jest to kolejne porozumienie, którego podpisanie stymulowało porozumienie ministra administracji i cyfryzacji z Polskim Związkiem Krótkofalowców w dniu 7 maja 2013 r. Ze strony miasta i gminy Tarnów porozumienie podpisał Henryk Słomka-Narożyński, zastępca prezydenta Tarnowa, a OT28 PZK reprezentował Janusz Banaś SP9LAS, prezes Tarnowskiego OT PZK. Załącznikiem do porozumienia jest schemat przepływu informacji – „Źródła Informacji o Zagrożeniach”. Treść porozumienia jest dostępna w sekretariacie ZG PZK również w wersji elektronicznej.

SP2JMR

Porozumienia EmCom w Toruniu

W dniu 4 grudnia 2013 roku w Toruniu miało miejsce podpisanie porozumienia w sprawie współpracy w zakresie uruchamiania rezerwowej łączności na wypadek zagrożeń i klęsk żywiołowych pomiędzy prezydentem Miasta Torunia Michałem Zaleskim a Toruńskim Oddziałem Terenowym PZK.

W dniu 17 grudnia 2013 roku w Toruniu zostało podpisane porozumienie w sprawie współpracy przy podejmowaniu działań wspomagających przekazywanie informacji w sytuacjach klęsk żywiołowych i innych podobnych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu powszechnemu pomiędzy starostą toruńskim

Miroslawem Graczykiem a Toruńskim Oddziałem Terenowym PZK. W obydwu przypadkach ze strony PZK porozumienia podpisał Gabriel Stogowski SP2FMN, prezes OT 26.

Tak więc Toruński Oddział PZK zakończył rok 2013 pod znakiem EmCom. Przypomnę, że w dniu 17 października br. OT 04 i OT 26 podpisały porozumienie na szczeblu wojewódzkim. W ten sposób tworząca się sieć łączności rezerwowej obejmuje cały rejon Torunia i wszystkie szczeble zarządzania kryzysowego.

Gratulujemy kolegom z OT 26 skuteczności.

SP2JMR

Seweryn Ciszewski SP122037 i nagroda

Jak już informowaliśmy prezydium ZG PZK uchwałą z 23 października 2013r postanowiło nagrodzić Seweryna Ciszewskiego za wysokie lokaty podczas mistrzostw HST 2013. Poniżej treść uchwały:

Prezydium postanawia nagrodzić Sebastiana Ciszewskiego za zajęcie trzech 3. miejsc i zdobycie trzech brązowych medali w Mistrzostwach HST 2013 wysokiej jakości manipulatorem do klucza telegraficznego.

Nagrodą stał się specjalny klucz produkowany na Białorusi przystosowany do treningu w szybkiej telegrafii. Wręczenia nagrody dokonał Zbyszek SP2JNK, zastępca prezesa PZK ds. sportu, podczas ostatniego Walnego Zebrania Sprawozdawczego Środkowo-Pomorskiego Oddziału Terenowego PZK (OT22).

SEWERYN Z KLUCZEM – NAGRODĄ